TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2010. gada 18. martā *

Lieta C-282/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 17. jūlijā iesniedza

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), Strasbūra (Francija), ko pārstāv P. Grefs [*P. Greffe*] un L. Podrā [*L. Paudrat*], *avocats*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks, kas piedalās tiesvedībā —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Levits, tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

uzklausījusi ģenerāladvokātu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe* (turpmāk tekstā — "*CFCMCEE*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. maija spriedumu apvienotajās lietās T-405/07 un T-406/07 *CFCMCEE*/*OHMI* (*P@YWEB CARD* un *PAYWEB CARD*) (Krājums, II-1441. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2007. gada 10. jūlija lēmumu lietā R 119/2007–1 un 2007. gada 12. septembra lēmumu lietā R 120/2007–1 (turpmāk tekstā — "apstrīdētie lēmumi"), ar kuriem noraidīti apzīmējumu "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" reģistrācijas par Kopienas preču zīmēm pieteikumi (turpmāk tekstā — "aplūkojamie apzīmējumi").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) tika atcelta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā versija) (OV L 78, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr lieta, kas ir jāizskata Pirmās instances tiesai, ievērojot lietas faktisko apstākļu rašanās laiku, ir jāiztiesā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 noteikumiem.

3 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā ir noteikts, ka:

"Nereģistrē:

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības".

4 Šīs pašas regulas 73. pantā, kas regulē lēmumu pamatojumu, ir noteikts, ka:

"Biroja [ITSB] lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus."

Prāvas priekšvēsture

5 2004. gada 1. jūnijā *CFCMCEE* lūdza ITSB kā Kopienas preču zīmes reģistrēt aplūkojamos apzīmējumus.

6 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem šī reģistrācija tika pieteikta, ietilpst 9., 36. un 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā — "Nicas nolīgums") un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst pārsūdzētā sprieduma 2. punktā ietvertajam uzskaitījumam.

7 Ar 2005. gada 18. un 19. janvāra lēmumiem ITSB pārbaudītājs atteica aplūkojamo apzīmējumu reģistrāciju, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

8 2005. gada 18. martā *CFCMCEE* iesniedza apsvērumus par ITSB iebildumiem.

9 2006. gada 5. un 7. decembrī ITSB pārbaudītājs atstāja spēkā lēmumus, ar kuriem bija atteikta reģistrācija attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā minētajām precēm un pakalpojumiem.

10 2007. gada 16. janvārī *CFCMCEE* pārsūdzēja abus šos lēmumus.

11 ITSB Apelāciju pirmā padome ar apstrīdētajiem lēmumiem noraidīja šīs apelācijas sūdzības, pamatojoties vienīgi uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

12 *CFCMCEE* šos lēmumus pārsūdzēja Pirmās instances tiesā.

Pārsūdzētais spriedums

13 Attiecībā uz aplūkojamo apzīmējumu nozīmi saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 46. punktā norādīja, ka šie apzīmējumi sastāv no vārdiem, kuriem ir nozīme vienīgi angliski runājošā vidusmēra sabiedrībā vai vidusmēra sabiedrībā ar elementārām angļu valodas zināšanām. Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 47. punktā piebilst, ka "kombinācijas "p@yweb" un "payweb", kas var apzīmēt par maksu izmantojamu elektronisku vai informātikas infrastruktūru, kā arī šajā sakarā piedāvātos maksas pakalpojumus, nevar radīt priekšstatu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes no vidusmēra patērētāja viedokļa ir neparastas vai izgudrotas".

14 Pirmās instances tiesa nosprieda, ka ITSB Apelāciju padome varēja pamatoti secināt, ka angliski runājošā konkrētās sabiedrības daļa gan atsevišķus reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementus, gan to kopumā uztvertu kā "kartes, kas vai nu ļauj piekļūt par maksu informātikas vai elektroniskajam komunikāciju tīklam, tādam kā internets, vai ļauj veikt elektroniskos maksājumus saistībā ar komerciāliem darījumiem, kas veikti ar tāda tīkla starpniecību" (pārsūdzētā sprieduma 50. punkts).

15 Attiecībā uz aplūkojamo apzīmējumu atšķirtspējas novērtējumu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 53. punktā vispirms konstatēja, ka "attiecīgās preces un pakalpojumi, kas ietilpst Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klasē, ir ļoti dažādi un ietilpst dažādās preču un pakalpojumu grupās un kategorijās".

16 Pēc tam Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 54. un 55. punktā uzsvēra, ka, tā kā tas pats atteikuma pamatojums ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, bija iespējams sniegt tikai vispārēju pamatojumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, bet tomēr ar ITSB iespēju norādīt tādu vispārēju pamatojumu saistībā ar absolūta atteikuma pamatojuma piemērošanu attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu nedrīkst neievērot pienākuma norādīt pamatojumu mērķi atbilstoši EKL 253. pantam un Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmajam teikumam. Tādējādi Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka bija jāpārbauda, vai starp šīm precēm un pakalpojumiem ir "pietiekami tieša un konkrēta saikne tādā ziņā, ka tie veido preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kas ir pietiekami homogēna, lai ļautu ITSB veikt tādu vispārēju pamatojumu". Visbeidzot tā uzskatīja, ka vienīgi fakts, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ietilpst vienā un tajā pašā Nicas nolīguma klasē, šajā gadījumā nav pietiekams, jo šajās klasēs bieži vien ir liela preču vai pakalpojumu daudzveidība, kas ne vienmēr norāda uz pietiekami tiešu un konkrētu saikni starp šīm precēm un pakalpojumiem.

17 Attiecībā uz precēm, kas ietilpst minētā nolīguma 9. klasē, Pirmās instances tiesa 59. punktā secināja, ka atmiņas kartes vai kartes ar mikroprocesoru, magnētiskās kartes, identificēšanas magnētiskās kartes vai identificēšanas magnētiskās kartes ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes ar mikroprocesoru, magnētiskie datu nesēji un

priekšapmaksas mehānismi televīzijas aparātiem veido homogēnu preču grupu "sakarā ar to līdzīgajām, pat identiskajām pazīmēm un funkcijām".

18 Pārsūdzētā sprieduma 61. un 62. punktā Pirmās instances tiesa noraidīja pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums attiecībā uz preču, kas minētas šā rīkojuma iepriekšējā punktā, kopumu, bet minētā sprieduma 64. un 65. punktā tā to pieņēma attiecībā uz magnētisko datu nesējiem.

19 Saistībā ar kredītkaršu pakalpojumiem un debetkaršu pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 36. klasē, Pirmās instances tiesa secināja, ka tie ir homogēni, jo tie it īpaši attiecas uz operācijām, kas veiktas no attāluma ar maksājumu karti, kura pieslēgta internetam un vispārīgāk — informātikas tīklam, tādējādi apstiprinot apstrīdētos lēmumus. Līdz ar to tā atzina, ka šie pakalpojumi varēja būt vispārēja pamatojuma priekšmets, un nosprieda, ka ITSB Apelāciju padome pamatoti varēja secināt, ka aplūkojamiem apzīmējumiem ir minēto preču un pakalpojumu komerciālas prezentācijas raksturs, un nolemt, ka tiem nav atšķirtspējas attiecībā uz šīm precēm un pakalpojumiem (pārsūdzētā sprieduma 75.–78. punkts).

20 Tālāk 80. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka citiem minētajā 36. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem ir savstarpēja "zināma radniecība", jo tiem ir tāds pats priekšmets, proti, komerciālo darījumu realizācija apdrošināšanas, nekustamo īpašumu, banku, finanšu un informātikas nozarēs, ieskaitot maksājumu ar karti un vajadzības gadījumā veicot to elektroniski. Tādējādi Pirmās instances tiesa atzina, ka saistībā ar vispārējā pamatojuma norādīšanu šos pakalpojumus varēja uzskatīt par tādiem, kas ietilpst homogēnā grupā.

21 Pēc tam Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. punktā secināja, ka aplūkojamiem apzīmējumiem nav atšķirtspējas saistībā ar minētajiem pakalpojumiem, jo tie apzīmē "iespējas veikt ar karti maksājumu operācijas no attāluma vai elektroniski

saistībā ar komerciālajiem darījumiem, kas ietilpst nekustamo īpašumu, apdrošināšanas, banku, finanšu un informātikas nozarēs".

22 Saistībā ar pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 38. klasē, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 84. punktā secināja, ka telekomunikāciju, sakaru ar datoru terminālu palīdzību, sūtījumu ekspedīcijas, sūtījumu pārsūtīšanas, informācijas telekomunikāciju jomā, elektroniskā pasta, ziņojumu pārsūtīšanas, ziņojumu un attēlu pārsūtīšanas ar datoru palīdzību, satelītpārraides, informācijas pārraides internetā, intraneta un ekstraneta tīklos pakalpojumi, informātiskās interaktīvās informācijas pārraides, datu bāzē ietvertās informācijas pārraides pakalpojumi, starptautiskie datu pārraides starp tīklā esošām informātikas sistēmām un informācijas pārraides tiešsaistē pakalpojumi ir homogēni, jo tiem ir kopēja funkcija — datu nosūtīšana ar interneta vai citu komunikāciju tīklu starpniecību. Tālāk tā nosprieda, ka aplūkojamie apzīmējumi norāda uz šo pakalpojumu iezīmi, proti, iespēju piekļūt internetam vai citiem komunikāciju tīkliem ar kartes palīdzību un tur veikt datu pārraides operācijas vai citus darījumus tiešsaistē, tādus kā pirkumi vai maksājumi no attāluma, izmantojot magnētisku karti vai viedkarti.

23 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 12. punktā norādījusi, ka apstrīdētie lēmumi ir pamatoti vienīgi ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Pirmās instances tiesa tā paša sprieduma 93. punktā secināja, ka minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana nav strīda priekšmets šajā tiesvedībā.

24 Noslēgumā Pirmās instances tiesa, no vienas puses, pārsūdzētos nolēmumus atcēla daļās, ar kurām bija atteikts reģistrēt aplūkojamos apzīmējumus kā Kopienas preču zīmes saistībā ar šādām precēm un pakalpojumiem:

— fotogrāfiskiem, kinematogrāfiskiem, signalizācijas, kontroles (pārbaudes) aparātiem un instrumentiem; aparātiem skaņas vai attēla ierakstīšanai, pārraidei,

vai reproducēšanai; ieraksta diskiem, elektroniskiem plānotājiem, tirdzniecības automātiem, videolentēm; bankas automātiem, biļešu automātiem, kontu izrakstu automātiem, kontu izvilkumu automātiem; kamerām (kinematogrāfiskie aparāti), videokamerām; videokasetēm, lasāmatmiņas kompaktdiskiem, svītrkodu nolasītājiem, kompaktdiskiem (audio, video), optiskiem kompaktdiskiem, viltotās naudas detektoriem, disketēm, magnētiskajiem datu nesējiem, optiskiem datu nesējiem, video ekrāniem, aparātiem informācijas apstrādei, sakaru aparātiem, saskarnēm (informātikas), lasītājiem (informātikas), programmatūru (ierakstītas programmas), monitoriem (datorprogrammas), datoriem, datoru perifērijas iekārtām, ierakstītām datorprogrammām, ierakstītām operētājsistēmas programmām (datoriem), radiotelefoniem, uztvērējiem (audio, video), telefona aparātiem, televīzijas aparātiem, laika uzskaites aparātiem, pārraidītājiem (telekomunikāciju), centrālām [datu] apstrādes vienībām (procesori), kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē;

— informācijas (ziņu) aģentūrām, it īpaši banku nozarē, radio komunikācijām, telefona komunikācijām, sūtījumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, televīzijas programmu pārraidīšanu, radio pārraidēm, televīzijas pārraidēm, telekomunikācijas aparātu nomu, ziņojumu nosūtīšanas aparātu nomu, telefonu nomu, mobilo radiotelefoniju, telefona pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 38. klasē.

25 No otras puses, Pirmās instances tiesa noraidīja apelācijas sūdzības par aplūkojamo apzīmējumu reģistrāciju par Kopienas preču zīmēm saistībā ar šādām precēm un pakalpojumiem:

— atmiņas kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskām kartēm, identifikācijas magnētiskām kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskām kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru; priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē;

— kredītkaršu un debetkaršu pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 36. klasē;

— darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem; negadījumu apdrošināšanu, faktoringu, banku darījumiem, finanšu darījumiem, monetāriem darījumiem, kredītaģentūrām, parādu piedzīšanas aģentūrām, finanšu analīzi, apdrošināšanu, līzingu, nekustamā īpašuma vērtēšanu, vērtspapīru emisiju, pensiju fondu, kapitāla veidošanu, ieguldīšanu un izvietošanu, galvojumiem (garantijām), valūtas maiņas operācijām, čeku pārbaudi, ceļojuma čeku izdošanu, konsultācijām finanšu jomā, starpniecību apdrošināšanas jomā, starpniecību nekustamo īpašumu jomā, starpniecību biržā, kredītu, vērtspapīru depozītu, depozītu seifos, uzkrājumiem, finanšu vērtējumiem un ekspertīzi (apdrošināšanu, bankām, nekustamiem īpašumiem), fiduciāra pakalpojumiem, finanšu pakalpojumiem, finanšu informāciju (apdrošināšanu, bankām, nekustamiem īpašumiem), investīciju un finanšu ieguldījumu pakalpojumiem, finanšu līdzekļu elektroniskiem pārvedumiem, kapitāla pārvaldīšanu, finanšu informāciju, īres maksas iekasēšanu, veselības apdrošināšanu, apdrošināšanu jūrniecības jomā, aizdevumiem pret ķīlu, finanšu operācijām, monetārām operācijām, finanšu atbalstu, aizdevumu (finansēm), finanšu darījumiem, dzīvības apdrošināšanu, vērtspapīru kontu pārvaldīšanu, finanšu informācijas pakalpojumiem tiešsaistē, interaktīviem informātiskiem finanšu informācijas pakalpojumiem, izņemot visus pakalpojumus, kas izklāstīti pakalpojumu zīmes reģistrācijas pieteikumos saistībā ar veselības aprūpi un medicīnas tehnoloģijām un ko sniedz maksātājaģenti, kas ietilpst Nicas nolīguma 36. klasē, ciktāl šo pakalpojumu sniegšana paredz vai ietver kartes izmantošanu;

— telekomunikācijām, informācijas (ziņu) aģentūrām, it īpaši banku nozarē, sakariem ar datoru terminālu palīdzību, radiokomunikācijām, telefona komunikācijām, sūtījumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, televīzijas programmu pārraidīšanu, radio pārraidēm, televīzijas pārraidēm, informāciju telekomunikāciju jomā, telekomunikācijas aparātu nomu, ziņojumu nosūtīšanas aparātu nomu, telefonu nomu, mobilo radiotelefoniju, telefona pakalpojumiem, informācijas pārraidi internetā, intraneta un ekstraneta tīklos, informātiskās interaktīvās informācijas pārraides pakalpojumiem, datu bāzē ietvertās informācijas pārraidi, starptautiskiem datu pārraides pakalpojumiem starp tīklā esošām informātikas

sistēmām, informācijas pārraidi tiešsaistē, izņemot visus pakalpojumus, kas izklāstīti pakalpojumu zīmes reģistrācijas pieteikumos saistībā ar veselības aprūpi un medicīnas tehnoloģijām un ko sniedz maksātājaģenti, kas ietilpst Nicas nolīguma 38. klasē, ciktāl šo pakalpojumu sniegšana paredz vai ietver kartes izmantošanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

26 Apelācijas sūdzībā *CFCMCEE* lūdz, lai Tiesa daļēji atceltu pārsūdzēto spriedumu un piespriestu ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 ITSB lūdz, lai Tiesa noraidītu apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai katrā ziņā kā nepamatotu un piespriestu *CFCMCEE* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

28 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 119. panta nosacījumiem gadījumā, ja apelācijas sūdzība ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami nepamatota, Tiesa jebkurā laikā pēc tiesneša referenta ziņojuma, pēc tam, kad tā ir uzklausījusi ģenerāladvokātu, var ar pamatotu rīkojumu pilnībā vai daļēji noraidīt apelācijas sūdzību.

Lietas dalībnieku argumenti

29 Pirmajā no diviem pamatiem, ko *CFCMCEE* izvirza apelācijas sūdzības pamatojumā, tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 73. pantu, apstiprinot apstrīdētos lēmumus daļā par atteikumu reģistrēt aplūkojamos apzīmējumus saistībā ar šādām precēm un pakalpojumiem:

— identifikācijas magnētiskām kartēm vai identifikācijas kartēm ar mikroprocesoru, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē;

— darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem; negadījumu apdrošināšanu, parādu piedzīšanas aģentūrām, finanšu analīzi, apdrošināšanu, nekustamā īpašuma vērtēšanu, vērtspapīru emisiju, pensiju fondu, valūtas maiņas operācijām, čeku pārbaudi, ceļojuma čeku izdošanu, konsultācijām finanšu jomā, starpniecību apdrošināšanas jomā, starpniecību nekustamo īpašumu jomā, starpniecību biržā, vērtspapīru depozītu, depozītu seifos, finanšu vērtējumiem un ekspertīzi (apdrošināšanu, bankām, nekustamiem īpašumiem), finanšu informāciju (apdrošināšanu, bankām, nekustamiem īpašumiem), kapitāla pārvaldīšanu, finanšu informāciju, īres maksas iekasēšanu, veselības apdrošināšanu, apdrošināšanu jūrniecības jomā, dzīvības apdrošināšana, finanšu informācijas pakalpojumiem tiešsaistē, interaktīviem informātiskiem finanšu informācijas pakalpojumiem, kas ietilpst minētā nolīguma 36. klasē;

— sakariem ar datoru terminālu palīdzību, sūtījumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, informācijas telekomunikāciju jomā pakalpojumiem, elektroniskā pasta pārsūtīšanu, ziņojumu pārsūtīšanu, ziņojumu un attēlu pārsūtīšanu ar datoru palīdzību, satelītpārraides pakalpojumiem, kas ietilpst tā paša nolīguma 38. klasē.

30 Šajā sakarā *CFCMCEE* precizē, ka ITSB Apelāciju padome vienīgi veica aplūkojamo apzīmējumu atšķirtspējas saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem analīzi vispārējā veidā, neargumentējot savu lēmumu attiecībā uz katru no šīm attiecīgajām precēm un pakalpojumiem.

31 Taču, tā kā šīs preces un pakalpojumi neveido homogēnu grupu, apstrīdētie lēmumi tāpat kā pārsūdzētais spriedums bija acīmredzami nepietiekami pamatoti, tādējādi izraisot Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu.

32 *CFCMCEE* uzskata, ka preces vai pakalpojumi ir homogēni vienīgi, ja tiem vienlaicīgi ir tāds pats raksturs un tāda pati funkcija. Ja šie divi kumulatīvie kritēriji netiek izpildīti, kā tas ir aplūkojamā gadījumā, vispārējs pamatojums ir izslēgts.

33 Savā otrajā pamatā par Regulas Nr.40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu saistībā ar atmiņas kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskajām kartēm, identifikācijas magnētiskajām kartēm vai identifikācijas kartēm ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm vai maksājumu, kredīta vai debeta kartēm ar mikroprocesoru, priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē, *CFCMCEE* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa par aplūkojamo apzīmējumu atšķirtspējas trūkumu izlēma to aprakstošā rakstura dēļ. Tādējādi Pirmās instances tiesa esot nepareizi interpretējusi Tiesas 2008. gada 8. maija sprieduma lietā C-304/06 P *Eurohypo*/ITSB (Krājums, I-3297. lpp.) 54. punktu, saskaņā ar kuru ikviens no minētās regulas 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktos minētajiem reģistrācijas atteikuma iemesliem ir neatkarīgs no citiem un izvirza prasību izdarīt atsevišķu pārbaudi.

34 ITSB uzskata, ka, ja viens un tas pats atteikuma pamatojums ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kompetentā iestāde var veikt tikai vispārēju pamatojumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem. ITSB turklāt uzsver, ka *CFCMCEE* sajauc jautājumu par preču un pakalpojumu kategoriju homogenitāti ar jautājumu par preču zīmju, kas ir reģistrācijas pieprasījuma

objekts, nozīmi (un atšķirtspējas neesamību), jo tās ir pārbaudītas saistībā ar katru no šīm kategorijām. Pie tam pamata, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmā teikuma pārkāpums, pārbaudes ietvaros atbilstīgs būtu vienīgi pirmais jautājums. Otrais jautājums būtu atbilstīgs vienīgi pamata, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, pārbaudes ietvaros.

35 Turklāt ITSB par acīmredzami nepamatotu uzskata *CFCMCEE* izvirzīto apgalvojumu, saskaņā ar kuru preces un pakalpojumi būtu homogēni — kas ir reģistrācijas atteikuma vispārēja pamatojuma nepieciešams priekšnosacījums — vienīgi, ja tiem vienlaicīgi būtu tāds pats raksturs un tāda pati funkcija. Būtībā *CFCMCEE* uzskatāmi nepierādīja, ka uz raksturu un funkciju attiecināmajiem nosacījumiem būtu jāīstenojas kumulatīvi. Katrā ziņā Pirmās instances tiesa bija ņēmusi vērā gan attiecīgo preču raksturu, gan arī funkcijas.

36 Līdz ar to ITSB uzskata, ka *CFCMCEE* apelācija ir nepieņemama, jo Pirmās instances tiesas izdarītajā faktu novērtējumā nav neprecizitāšu.

Tiesas vērtējums

37 Kā Tiesa jau agrāk ir norādījusi, no vienas puses, absolūta atteikuma pamatojuma vērtējums ir jāveic par katru no precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, un, no otras puses, lēmums, ar kuru kompetentā iestāde atsaka preču zīmes reģistrāciju, principā ir jāpamato attiecībā uz katru no minētajām precēm vai minētajiem pakalpojumiem (pēc analoģijas skat. Tiesas 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā C-239/05, *BVBA Management, Training en Consultancy*, Krājums, I-1455. lpp., 34. punkts).

38 Tomēr saistībā ar šo pēdējo prasību Tiesa ir precizējusi, ka, ja tas pats atteikuma pamatojums ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kompetentā iestāde var aprobežoties ar vispārēju vērtējumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *BVBA Management, Training en Consultancy*, 37. punkts).

39 Tas nozīmē, ka šī kompetentās iestādes iespēja it īpaši nedrīkstētu nonākt pretrunā pamatprasībai, ka visi lēmumi, ar kuriem tiek atteikta tiesību, kas ir atzītas Kopienu tiesībās, izmantošana, var tikt pārbaudīti tiesā, lai nodrošinātu šo tiesību efektīvu aizsardzību, un tādējādi šai pārbaudei ir jāattiecas uz pamatojumu tiesiskumu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *BVBA Management, Training en Consultancy*, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Šajā gadījumā no pārsūdzētā sprieduma 55. punkta izriet, no vienas puses, ka Pirmās instances tiesa no minētās judikatūras pareizi secināja, ka tāda iespēja ir attiecināma vienīgi uz precēm un pakalpojumiem, kuriem savstarpēji ir pietiekami tieša un konkrēta saikne tādā ziņā, ka tie veido preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kas ir pietiekami homogēna. No otras puses, tā pamatoti konstatēja, ka vienīgi fakts, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ietilpst vienā un tajā pašā Nicas nolīguma klasē, šajā gadījumā nav pietiekams, jo šajās klasēs bieži vien ir liela preču vai pakalpojumu daudzveidība, starp kuriem ne vienmēr ir pietiekami tieša un konkrēta saikne.

41 Pārsūdzētā sprieduma 56. punktā norādījusi, ka pamatojuma neesamība ir būtisks formas prasību pārkāpums, Pirmās instances tiesa tā paša sprieduma 58.–92. punktā pārbaudīja, vai Apelāciju padome ir pietiekami pārbaudījusi un motivējusi aplūkojamo apzīmējumu atšķirtspējas neesamību saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tika atteikta minēto apzīmējumu reģistrācija par Kopienas preču zīmēm.

42 Šajā sakarā saistībā ar precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē un attiecībā uz kurām tiek lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā

sprieduma 59. punktā nosprieda, ka tās to pazīmju un līdzīgo, pat identisko funkciju dēļ veido pietiekami homogēnu grupu, lai ITSB būtu tiesīgs veikt vispārēju pamatojumu.

43 Tāpat arī saistībā ar pakalpojumiem, kas ietilpst minētā nolīguma 36. klasē, attiecībā uz kuriem tiek lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu, Pirmās instances tiesa tā paša sprieduma 80. punktā nosprieda, ka visiem šiem pakalpojumiem ir kopīga pazīme vai pat priekšmets, proti, komerciālo darījumu realizācija iepriekš minētajās nozarēs, ieskaitot maksājumus ar karti un to vajadzības gadījumā veicot elektroniski, tādā veidā, ka tos var uzlūkot kā ietilpstošus homogēnā pakalpojumu grupā vispārēja pamatojuma nolūkā.

44 Visbeidzot attiecībā uz pakalpojumiem, kas ir ietverti minētā nolīguma 38. klasē, attiecībā uz kuriem tiek lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu, Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 84. punktā nosprieda, ka tie ietilpst homogēnā pakalpojumu grupā, kas ir tieši saistīta ar informātikas un interneta jomu, un ka šo pakalpojumu kopīga iezīme ir iespēja piekļūt internetam vai citiem komunikāciju tīkliem ar kartes palīdzību un tur veikt datu pārraides operācijas vai citus darījumus tiešsaistē, tādus kā pirkumi vai maksājumi no attāluma.

45 Tādēļ *CFCMCEE* pirmajā pamatā ietvertais pieļāvums, ka Pirmās instances tiesa, pietiekami nemotivējot savu konstatāciju, ka pastāv pietiekama homogenitāte saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tiek prasīts atcelt pārsūdzēto spriedumu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 73. pantu, ir jānoraida kā acīmredzami nepamatots.

46 Tāpat kā acīmredzami nepamatots ir jānoraida *CFCMCEE* pirmā pamata kontekstā ietvertais apgalvojums, ka Pirmās instances tiesa minēto konstatāciju ir pamatojusi ar kļūdainiem kritērijiem. No pārsūdzētā sprieduma 55. punktā minētās judikatūras nekādi nevar secināt, ka attiecīgie kritēriji preču un pakalpojumu homogenitātes noteikšanai ir kumulatīvi un ka tie ir ierobežoti ar šo preču un pakalpojumu raksturu

un funkciju. Tādēļ, kā tas izriet no pārsūdzētajā spriedumā ietvertajiem lēmumiem, kas ir atzīmēti šā rīkojuma 41.–43. punktā, Pirmās instances tiesa homogenitātes noteikšanas nolūkā pamatoti ņēma vērā minēto preču un minēto pakalpojumu raksturīgās pazīmes, būtiskās kopīgās iezīmes, kā arī to funkcijas.

47 Lai arī pirmā pamata ietvaros *CFCMCEE* apšauba Pirmās instances tiesas šī novērtējuma ietvaros izdarītās konstatācijas, ir jāņem vērā, ka saskaņā ar EKL 225. panta 1. punktu un Tiesas Statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzību var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tas nozīmē, ka vienīgi Pirmās instances tiesa ir kompetenta konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī vērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un pierādījumu vērtēšana nav — izņemot gadījumus, kad tie ir sagrozīti, — tiesību jautājums, kas kā tāds ir pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas ietvaros (skat. it īpaši Tiesas 2006. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-214/05 P *Rossi*/ITSB, Krājums, I-7057. lpp., 26. punkts).

48 Taču, tā kā attiecībā uz Pirmās instances tiesas veikto konstatāciju nav izteikti pieļāvumi ne par faktu, nedz arī pierādījumu sagrozīšanu, minētais *CFCMCEE* arguments ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemams.

49 No minētā jāsecina, ka pirmais pamats ir noraidāms kā daļēji acīmredzami nepamatots un kā daļēji acīmredzami nepieņemams.

50 Attiecībā uz otro pamatu jānorāda, ka no iepriekš minētā sprieduma lietā *Eurohypo*/ITSB 54. punkta izriet, ka, pat ja pastāv zināma pārklāšanās starp attiecīgajām preču zīmes reģistrācijas absolūto atteikumu, kuri izklāstīti Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā, piemērošanas jomām, tomēr, kā izriet no pastāvīgas judikatūras, katrs no 7. panta 1. punktā minētajiem atteikuma pamatojumiem ir neatkarīgs no citiem un pieprasa atsevišķu pārbaudi.

51 Turklāt sākotnēji Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 30.–34. punktā veica Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā reģistrācijas atteikuma pamatojuma pārbaudi, analizējot tiesisko bāzi un judikatūras principus attiecībā uz pieteiktas preču zīmes atšķirtspējas novērtējumu. Tālāk šā paša sprieduma 35.–51. punktā tā analizēja aplūkojamo apzīmējumu uztveri attiecīgajā sabiedrībā. Šīs analīzes rezultātā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka Apelāciju padome būtībā varēja pamatoti secināt, ka minētie apzīmējumi, novērtēti kopumā, nebija neparasti vai izgudroti un ka angliski runājošā konkrētās sabiedrības daļa gan to atsevišķus elementus, gan tos kopumā uztvertu kā kartes, kas vai nu ļauj piekļūt par maksu informātikas vai elektroniskajam komunikāciju tīklam, tādam kā internets, vai ļauj veikt elektroniskos maksājumus saistībā ar komerciāliem darījumiem, kas veikti ar tāda tīkla starpniecību. Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 58.–62. punktā Pirmās instances tiesa pārbaudīja aplūkojamo apzīmējumu atšķirtspēju saistībā ar precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē un attiecībā uz kurām ir prasīta pārsūdzēta sprieduma atcelšana.

52 Kā Pirmās instances tiesa norādīja pārsūdzētā sprieduma 61. punktā, pārklāšanās starp absolūto atteikumu piemērošanas jomām it īpaši nozīmē, ka vārdiskām preču zīmēm, kas apraksta preču vai pakalpojumu pazīmes, šī fakta dēļ var nebūt atšķirtspējas saistībā ar šīm pašām precēm vai pakalpojumiem neatkarīgi no citiem iemesliem, kas var pamatot atšķirtspējas neesamību (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto sprieduma lietā *Eurohypo*/ITSB, 54. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

53 Līdz ar to Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 60. punktā pamatoti secināja, ka aplūkojamiem apzīmējumiem saistībā ar attiecīgām precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē, ir aprakstošs raksturs, jo tiem nav atšķirtspējas.

54 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepamatots.

55 Ņemot vērā iepriekš minēto, apelācijas sūdzība ir pilnībā noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest *CFCMCEE* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *La Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]